

ZPRAVODAJ

FARNOSTÍ: Pardubice, Mikulovice, Rosice a Třebosice

2/24

Vydává Římskokatolická farnost – arciděkanství Pardubice
www.farnost-pardubice.cz | pro vnitřní potřebu | cena 10 Kč

Umíme naslouchat?

Drazí farníci,

postní doba, kterou prožíváme, nás zve k cestě naslouchání. Ježíš, který odešel na poušť, aby se modlil, naslouchal svému nebeskému Otci. Plnil jeho vůli až do krajnosti, v tichosti naslouchal hlasu Boha. Jedním z největších divů v dějinách světa je skutečnost, že Bůh naslouchá. V dnešní době se hodně mluví o naslouchání, pořádají se přednášky, semináře, dokonce i konference o tom, jak máme naslouchat a vnímat druhého člověka, vyjadřovat svoje názory. Papež František nás zve na synodální cestu, abychom více poslouchali druhé, vnímali jejich potřeby. Žijeme ve zrychlené době, kdy se cení ti, kdo umí dobře mluvit. Ve škole a v práci se učíme, jak správně prezentovat a přednášet. Umění naslouchat druhým je však opomíjeno, a to i přesto, že jde o jednu ze základních složek mezilidské komunikace. Umíme si vzpomenout, kdy naposledy jsme opravdu někomu naslouchali? Umět naslouchat vyžaduje cvik. Velkou roli hrají nejen slova, ale i naše tělo, emoce či naše myšlenky při rozhovoru s druhým člověkem. Obvykle jsme zvyklí přerušovat se, skákat si do řeči doma u stolu, dokončovat za někoho jeho větu. Tyto způsoby jsou obvykle o dost jednodušší než věnovat pozornost řečníkovi nebo mu dát více prostoru. Dát druhé straně čas přemýšlet a mluvit je přitom zásadní pro aktivní naslouchání. Pokud chceme druhému poradit, počkejme si, až se vypovídá a o radu nebo názor sám požádá.

Člověk potřebuje vidět, že mu pozorně nasloucháme, měli bychom tak být druhému nablízku a dát mu najevo, že ho chápeme. Myslím si, že když lidé vědí, že s námi mohou volně mluvit bez přerušování, je pravděpodobnější, že se nám svěří.

K naslouchání nás vybízí postní doba – čas milostí, čas zastavení, abychom dali větší prostor Bohu, který k nám skrze svého Syna Ježíše Krista mluví.

Bůh touží po hlubším a důvěrnějším vztahu s námi. Když se modlíme, naslouchá nám. Každý je rád, když mu někdo naslouchá. Na světě je velká spousta lidí, kteří mají pocit, že jim nikdo nikdy doopravdy nenaslouchal. Následně se pak domnívají, že jim nikdo doopravdy nerozumí. Nenacházejí pochopení dokonce ani u těch nejbližších.

Jsme povoláni být dětmi naslouchání. Papež František nás vybízí, abychom si našli čas na Boží slovo, abychom objevili, že jsme jím milováni, a proto jsme schopni milovat ho v bližním. "Dnes jsme zahlceni slovy a spěchem, že musíme stále něco říkat a dělat, ale Hospodinu je třeba naslouchat."

V knize Sírachovec je jeden krásný verš, který říká: „*V tichosti konej své práce a budou tě mít rádi víc než člověka, který rozdává dary.*“ /Sír 3,19/.

Přeji vám všem, bratři a sestry, drazí farníci, abychom zkusili více naslouchat Bohu.

Pak budeme mít větší pochopení ve vztahu s druhým člověkem. Zkusme všichni v postní době více naslouchat než mluvit o naslouchání. Kéž nám Panna Maria pomáhá naslouchat Kristu, stále více ho poznávat a následovat ho na cestě služby.

• P. Piotr Antkiewicz

Krátké aktuality

Svatý týden

V letošním roce bude slavení velikonočního tridua (Zelený čtvrtek večer až Boží hod velikonoční) více přizpůsobeno dětem a rodinám. Proto se bohoslužby přesouvají z kostela sv. Jana do klášterního kostela Panny Marie (viz. zápis pastorační rady na str. 6). Zda bude vigilie v kostele sv. Jana se dozvíte v ohláškách.

Na Zelený čtvrtek bude obřad mytí nohou v kostele sv. Bartoloměje a v klášterním kostele a pro větší symbolické zdůraznění aktu Ježíšovy služby budou letos pozváni muži i ženy. Bohoslužby velikonočního tridua budou i ve farnosti Rosice a Mikulovice – viz str. 5.

Křest dospělých

Našich 9 katechumenů přijme iniciační svátosti (křest, biřmování a eucharistii) o velikonoční vigilii v kostele sv. Bartoloměje. Na Bílou sobotu ráno (po ranních chválách) se zúčastní závěrečných bezprostředních obřadů před křtem, jako např. obřad Effatha či pomazání olejem katechumenů. Pokud můžete, přijďte je svou přítomností i modlitbou podpořit a přivítat v našem společenství o velikonoční vigilii. Nahlédnout do jejich osobní cesty víry můžete na str. 16-18.

Svátost smíření

Příležitost ke svátosti smíření před Velikonocemi bude opět dostatečná. Čas a místo slavení této liturgie najdete na str. 6. Využijte prosím tyto možnosti, neboť v době velikonočního tridua se před bohoslužbami zpovídat nebude.

Diecézní setkání mládeže v HK

V sobotu 23. března se uskuteční Diecézní setkání mládeže s biskupem Janem Vokálem. Určeno je pro mladé ve věku 14 až 26 let. Program začíná v 9:30 ve Filharmonii Hradec Králové. Mladí z naší farnosti plánují jet společně.

Zájemci se hlaste u otce Piotra nejdéle do 18. března 2024
na tel.: 603 550 271 nebo e-mailem **petr.antkiewicz@email.cz**
Bližší informace naleznete na **www.diecezko.cz**

Sederová večeře

V neděli 24. března 2024 (Květná neděle) od 15:30 hod. (cca 3 hod.) vám nabízíme možnost prožít společně Pesachový seder neboli slavnostní večeři podle tzv. „křesťanské pesachové hagady“.

Touto večeří si připomeneme poslední večeři Páně. Prosíme, abyste se registrovali. A to buď na farním webu nebo na telefonu **606 427 580**, a to nejpozději do čtvrtka 21. března 2024. Registrace na tuto akci je nutná.

Sběr posvěcených ratolestí

Posvěcené ratolesti („kočičky“) z loňské Květné neděle můžete přinést do sakristií našich kostelů, a to nejpozději do 14. dubna. Jejich spálením pak bude připraven popel, kterým budeme označeni příští rok o Popeleční středě.

Pouť do Kutné Hory

V sobotu 13. dubna se uskuteční farní pouť do Kutné Hory. Cílem je nejen poznat krásné město a gotické chrámy, ale i být spolu a společně něco prožít. Proto se snažíme, aby pouť byla vhodná i pro rodiny s dětmi a zájemci se mohli zúčastnit třeba pouze části programu. Je možné cestovat osobním autem nebo využít společného autobusu.

Vzhledem ke konání „půlmaratonu“ bude nástup organizován jinak než obvykle. Autobus bude odjíždět od hlavního nádraží z Terminálu B v 7:00 hod. Vzhledem k organizaci prohlídek a oběda je nutné, aby se všichni přihlásili do 7. dubna na farních stránkách nebo vhozením řádně vyplněné přihlášky do krabiček v kostele sv. Bartoloměje a sv. Jana. Program a bližší informace najdete na str. 9.

Výročí 75 let života otce biskupa Josefa Kajneka

Otec biskup Josef ve čtvrtek 18. dubna oslaví 75 let od svého narození.

Za svůj život by rád společně s námi poděkoval při mši sv. **v úterý 16. dubna** v kostele sv. Bartoloměje. Po mši sv. jsme pak všichni zváni na faru ke společnému posezení, skleničce vína a drobnému občerstvení.

Pravidelná čtvrtční adorace

Na základě žádosti některých z vás zavedeme opět pravidelné adorace. Navážeme na podzimní aktivitu související s kurzem Alfa a od čtvrtka 18. dubna bude pravidelně každý čtvrtek od 19:00 do 20:30 otevřen kostel a vystavena Nejsvětější svátost k tiché modlitbě. Všem, kteří se (kdekoliv a jakkoliv) modlíte, patří velký dík. Právě živým vztahem s Pánem roste Boží království nejen v nás, ale i v tomto světě.

Prezentace návrhu nového oltáře

V neděli 28. dubna v 10:00 (tedy po mši sv.) se budete moci seznámit s návrhem liturgické úpravy presbytáře v kostele sv. Bartoloměje. Prezentace se ujme sám autor návrhu architekt Josef Pleskot, který jistě rád i zodpoví vaše případné dotazy k návrhu. Více se o souvisejících aktivitách dočtete na str. 12.

Poděkování Aniče Hofericové za Bartholomeum

V únoru letošního roku ukončilo prakticky provoz knihkupectví Bartholomeum. Přes třicet let sídlilo ve věži – nejednalo se pouze o obyčejnou prodejnu, ale i o místo setkání, laskavého přijetí či vyslechnutí a mnohdy i osobních hovorů o víře. S farností bylo toto místo propojeno nejen nájmem a sortimentem náboženské literatury či devocionálií, ale hlavně osobou Anny Hofericové.

Jí a jejím kolegyním patří velký dík za tuto dlouholetou službu, kterou přispěla k naší vzdělanosti ve víře i představení laskavé tváře církve před veřejností.

Za vše Pán Bůh zaplať. Více v rozhovoru na str. 31.

Misijní jarmark

Na podzim se o misijní neděli (kromě samotné sbírky) vybralo prodejem různých předmětů 3. 550 Kč. Omlouváme se, že jsme vybranou částku nezmínili dříve v ohláškách či Zpravodaji.

Všem dárcům děkujeme!

• *P. Jan Uhlíř*

VELIKONOČNÍ BOHOSLUŽBY 2024

	Neděle 24.3. Květná Neděle	Čtvrtek 28.3. Zelený Čtvrtek	Pátek 29.3. Velký Pátek	Sobota 30.3. Bílá Sobota	Neděle 31.3. Zmrtvých- vstání	Pondělí 1.4. Veliko- noční
Kostel sv. Bartoloměje	7:00 9:00 19:00	18:00	18:00	19:30	7:00 9:00 19:00	7:00 9:00 19:00
Kostel sv. Jana Křtitele	18:00 (sobota)	-	-	-	-	-
Kostel Zvěstování Panny Marie (klášterní)	10:00	17:00	16:00	18:00	10:00	-
Multifunkční centrum (MUC) Salesiáni	9:00 11:00	18:30	17:00	21:00	9:00 11:00	9:00
Kaple sv. Jiljí Pardubičky	17:00	-	-	-	17:00	-
Kaple Narození Panny Marie Svítkov	16:30 (sobota)	-	-	-	-	-
Kostel sv. Václava Mikulovice	10:30	18:00	18:00	18:30	10:30	-
Kostel sv. Václava Rosice nad Labem	8:00	18:00	15:00	18:00	8:00	-
Kostel Povýšení svatého Kříže Třebosice	8:00	-	-	-	8:00	-
Kostel Jana Nepomuckého Lány na Důlku	-	-	-	-	9:30	-
Kostelíček Řeckokatolické bohoslužby	10:00 12:00	16:00	16:00	15:00	8:00 10:00 12:00	10:00

SVÁTOST SMÍŘENÍ PŘED VELIKONOCEMI

Neděle 24. března

14:00 – 16:00 kostel sv. Bartoloměje (PA + TK)
přízemí fary (JK + JU)

Pondělí 25. března

16:00 – 18:00 kostel sv. Bartoloměje (TK)

Úterý 26. března

16:00 – 18:00 kostel sv. Bartoloměje (JU)
17:00 – 19:00 Salesiáni – MUC

Středa 27. března

17:00 – 19:00 kostel sv. Bartoloměje (PA)

Aktuálně

Shrnutí setkání pastorační rady

Ve čtvrtek 7. března se sešla pastorační rada farnosti (dále jen PR). Diskutovala problematiku předem danou programem zveřejněným na webu farnosti.

(1) Prvně jsme se věnovali **velikonočním mším svatým**. Jak bylo předem zveřejněno v programu PRF, byly tři možnosti: a) obřady pouze v kostele sv. Bartoloměje, b) v klášterním kostele (pro rodiny) a u sv. Bartoloměje a c) v kostele sv. Bartoloměje a v kostele sv. Jana. Pastorační rada na základě závěrečného hlasování doporučuje realizovat mše svaté v kostele sv. Bartoloměje a bohoslužby pro děti v klášterním kostele. (2) Dále vzájemnými příspěvky a nápady hledala možnost, jak by naše farnost mohla prožít **rok modlitby**. (3) V následujícím bodě nás P. Jan Uhlíř seznámil s **kandidáty za PR do Ekonomické rady farnosti**. PR jako svého zástupce zvolila Jiřího Petráše. (4) Farní rada také diskutovala o termínu pořádání **Farního dne**, který se měl konat na konci června. Z důvodu blízkosti termínu s OteFESTu (otevření nového salesiánského domu) odhlasovala jeho přesunutí na podzim. (5) PR diskutovala připravenost farnosti na **mytí nohou ženám** při čtvrtední bohoslužbě. PR se k tomuto kroku staví pozitivně a podporuje ho. (6) V závěru setkání se PR věnovala hodnocení proběhlých akcí a **vzájemnému informování** o tom, co nás ve farnosti čeká v nejbližší době.

Příští PR proběhne ve čtvrtek 25. 4. od 19 hod. na faře. Všichni jste srdečně zváni. Program budoucího setkání bude zveřejněn nejpozději týden předem na stránkách farnosti. Podrobný zápis o proběhlém setkání PR je dostupný na stránkách farnosti.

Nová ekonomická rada farnosti

Protože skončil mandát ekonomické radě farnosti (dále ERF), k 28. únoru jsem jmenoval pro farnost Pardubice a Rosice novou ERF. Vzhledem k málo početným okolním farnostem (Mikulovice a Třebosice) jsem využil možnosti diecézních stanov a nově jmenovaná ERF Pardubice bude sloužit i pro tyto zmíněné farnosti. Navíc jsem do ERF Pardubice záměrně jmenoval i farnici z Mikulovic. Pokud by bylo potřeba projednat nějaké závažné rozhodnutí týkající se zmiňovaných okolních farností (např. prodej fary atd.), vnímám jako nezbytné prodiskutovat záměr i s lidmi v kostele dané farnosti. Mandát ERF je dvouletý.

Složení ERF Pardubice:

- Jan Uhlíř – předseda
- Zdeněk Lukavský
- Lukáš Pavlík
- Jarmila Doležalová

Složení ERF Rosice nad Labem:

- Jan Uhlíř – předseda
- Eva Poláčková
- Jana Tomášková
- Marcela Klemová
- Václav Váňa

Všem, kteří působili a sloužili v ekonomických radách v minulém období upřímně děkuji.

• *P. Jan Uhlíř*

Bartoloměj opět zazáří

Od posledních větších udržovacích prací na kostele sv. Bartoloměje uběhlo více než 40 let. Při pohledu na vnější plášť kostela je více než jasné, že na další stavební obnovu je již nejvyšší čas. Nejenže fasáda již dávno ztratila svůj „lesk“, ale některé prvky pláště jsou již na hranici životnosti a v blízké době mohou znamenat i bezpečnostní riziko.

Kostel je zapsán v seznamu nemovitých kulturních památek, což vyžaduje citlivý přístup se zapojením odborníků se zkušenostmi z oblasti památkově chráněných objektů. Proto byl během minulého roku při vědomí vzrůstající naléhavosti oprav zpracován projektový záměr komplexní obnovy obvodového pláště kostela, který identifikuje potřebné stavební a restaurátorské zásahy.

Na základě tohoto dokumentu byl do první fáze obnovy vybrán vizuálně nejexponovanější západní štít, některé další prvky a vnější výzdoba předsíně včetně restaurátorské obnovy plastiky Ukřižovaného Krista nad hlavním vstupním portálem. Péče o stavební památky je finančně značně náročná a bez významné podpory z veřejných zdrojů obtížně představitelná. Díky návrhu náměstka hejtmána pro kulturu a investice Romana Línka obdržela farnost v minulém roce částku 2 mil. Kč formou individuální dotace, která bude použita na první fázi obnovy.

V těchto dnech se intenzivně pracuje na přípravě výběrového řízení dodavatelské firmy, aby mohly práce v první fázi proběhnout do konce roku 2024. Jsme si vědomi toho, že celková obnova je během na dlouhou trať, proto jsou i nadále připravovány a podávány žádosti o dotace na další roky (na Ministerstvo kultury ČR, Pardubický kraj, Statutární město Pardubice).

Poděkování patří dosavadním donátorům, zejména Pardubickému kraji za velkorysou podporu. Velké díky rovněž patří všem, kteří jsou zapojeni do přípravy, zvláště dobrovolníkům, bez jejichž osobní angažovanosti by obnova kostela nebyla možná.

• Lukáš Pavlík, člen ERF

Křížová cesta Spojil 2024

Na **Velký pátek 29. března** jste srdečně zváni rodinou Kučerových k modlitbě křížové cesty do obce Spojil. Začátek křížové cesty je v ulici Na Strejčku v 9:00.

„Klapačky“ s sebou. Křížová cesta je určena nejen pro rodiny s malými dětmi.

Jednotlivá zastavení malovaly děti. Prochází se celou obcí a terén je ideální pro kočárky a motorky pro malé děti :-)

• *Kučerovi*

Velkopáteční křížová cesta

I v letošním roce plánujeme velkopáteční křížovou cestu v přírodě.

Chtěli bychom stejně jako minulý rok tuto křížovou cestu prožít společně se salesiánskou komunitou. Snažíme se koordinovat naše plány. Jakmile bude vše domluveno, budete informováni na webových stránkách farnosti a v ohláškách.

• *Jiří Petráš*

Farní pouť do Kutné Hory

V sobotu 13. dubna se uskuteční pouť do Kutné Hory. Rád bych vám ukázal město, které několik let formovalo můj život a provedl vás i místy, která jsou veřejnosti nepřístupná (vnější ochozy chrámu sv. Barbory, věž kostela sv. Jakuba). Doprava bude zajištěna autobusem, ale můžete využít i vlastní auto a podle možnosti se zúčastnit pouze části programu.

Co nás čeká?

Společná prohlídka chrámu sv. Barbory, malý koncert, prohlídka varhan a hlavně možnost podívat se na půdu a vnější ochozy sv. Barbory s hezkým výhledem na město. V chrámu bude připraven i program pro děti. Následovat bude individuální prohlídka jezuitské koleje a přilehlých zahrad a společná mše sv. v kostele sv. Jakuba. Po mši sv. poobědváme na faře a setkáme se s P. Vladislavem Brokešem. Děti se možná budou moci podívat i do „tajných“ prostor farního sklepení. Pro zdatné a zdravé zájemce bude možné vystoupat na věž sv. Jakuba, která je též veřejnosti nepřístupná a nabízí nádherné výhledy a proplétání se mezi mohutnými trámy štenýřové konstrukce pod zvonovou stolicí. Návštěvu KH bychom zakončili modlitbou v krásném kostele Matky Boží, kde je pochován Petr Brandl, a kde se nacházejí i pěkné gotické oltáře. Pro milovníky umění nabízíme i krátkou návštěvu běžně nepřístupného a nově opraveného kostela sv. Anny v Nových Dvorech (bohaté barokní štuky). Pokud bude hezké počasí, tradiční kávu s buchtou bychom si užili u nejstaršího kostela v okolí, tedy románského kostela sv. Jakuba v Jakubu.

Vzhledem k organizaci prohlídky chrámu sv. Barbory, vnějších ochozů a společného oběda (tradiční párek s chlebem :-)) je nezbytné, aby se přihlásili i zájemci, kteří nepojedou autobusem. Přihlásit se můžete na webových stránkách farnosti nebo vyplněním lístku v kostele.

Protože se 13. dubna koná v Pardubicích vinařský půlmaraton, bude se do autobusu nastupovat u nádraží (7:00), v ulici 17. listopadu (7:05) a na Dukle (7:15).

Cena autobusem (včetně oběda) je 250 Kč a pro ostatní 50 Kč na oběd.

Předpokládaný program:

07:00	odjezd z Pardubic
08:15	společná prohlídka chrámu a ochozů
11:00	mše sv. u sv. Jakuba + individuální prohlídka
12:00–14:00	oběd na faře, beseda s P. Vladislavem Brokešem, návštěva věže kostela sv. Jakuba
14:00	návštěva kostela Matky Boží a krátká mariánská pobožnost
14:30	odjezd z Kutné Hory a návštěva kostela v Nových Dvorech a v Jakubu
17:30	příjezd do Pardubic

• P. Jan Uhlíř

Význam oltáře (2. část)

Řekl to o chrámu svého těla ...

Kristus, velký kritik vnějškovosti soudobé bohoslužebné praxe, objasňuje svým učedníkům smysl staré bohoslužby, kterou takto symbolicky uzavírá. V předvečer židovských Velikonoc očistil chrám (J 2,13-22), aby svou pozdější obětí na kříži očistil každého člověka. Začíná se budovat nová stavba chrámu – mystického Těla Kristova, tj. církve. Jejím základem je kámen nárožní, ten, „*který stavitelé zavrhli*“, to je Kristus. On vstupuje do tohoto nového chrámu jako kněz a zároveň i jako dokonalá oběť (J 17,19). Sám je však i skutečným oltářem (Žd 13,10).

Víme velmi dobře, že máme napodobovat Krista. Podobně jako on dodržujeme Zákon, protože ho nepřišel zrušit, ale naplnit. Musíme se ale naučit být i obětí a oltářem. Každý Kristův učedník je totiž duchovním oltářem, na kterém Bohu denně přináší oběť svého svatě prožívaného života. Krátce před svou smrtí prosil Římany jeden z prvních křesťanských mučedníků svatý Polykarp ze Smyrny († 155): „*Nic většího mi nemůžete poskytnout, než abych byl obětován Bohu, dokud je oltář připraven...*“

Každý oltář v křesťanských chrámech symbolizuje Krista i církev. Než se prorok Eliáš rozhodl utkat s Baalovými proroky na hoře Karmelu, opravil pobořený Hospodinův oltář: „*Vzal dvanáct kamenů, podle počtu kmenů synů Jákoba, k němuž se dostalo slovo Hospodinovo...*“ (1 Král 18,31).

Podobně jedná i Kristus, když povolává dvanáct učedníků, kteří jsou základem nové stavby – Církve. Mnozí staří církevní otcové přirovnávali neporušenost a svornost Kristových učedníků k neotesaným kamenům, kterých „*se nedotklo železo*“ (vlastně předobraz „živých“ kamenů), ze kterých vybudoval Jozue podle Mojžíšových nařízení oltář (Joz 8,31). Podle Origena buduje Kristus nový oltář církve jen ze živých kamenů, jimiž jsou věřící, kteří v modlitbě předkládají své prosby a přinášejí oběť chvály.

Oltář nepatří času

Kristus ustanovil památku oběti, kterou měl přinést Otcí na oltáři kříže, jako obětní hostinu. Tím učinil posvátným i stůl, u kterého se věřící mají shromažďovat ke slavení Pánovy smrti i vzkříšení. Oltář nepatří času. Každý pozemský oltář už teď patří nebi, kde se koná jediná pravá bohoslužba oběti, jejíž vůně je Bohu milá. Tuto nebeskou bohoslužbu popisuje kniha Zjevení a rovněž autor listu Židům. Pozemská bohoslužba používající gest a prvků stvořeného světa jednou skončí. K tomu ji prožíváme stále v napjatém očekávání „dokud nepřijde“ Beránek. Vlastní podstata slavení bohoslužby však zůstane stejná: tj. chvála Boží velebnosti. Zásvětná modlitba při svěcení oltáře proto končí zvoláním: „*Ať je oltář středem, ke kterému směřují naše chvály a díky, dokud s jáсотem nevejdeme do věčného domova, kde ti budeme přinášet oběť ustavičné chvály s Kristem, naším veleknězem a živým oltářem...*“

Oltář je stolem oběti i hostiny. U něho kněz, jednající v osobě Krista, koná totéž, co konal on sám a co přikázal konat svým učedníkům. Je stolem prostřeným už teď k hostině, k níž máme jednou zasednout spolu s Kristem. Je místem, kde svěřujeme své starosti a posilňujeme se na další cestu.

• P. Radek Martinek

Potřebujeme nový oltář?

Oznámený záměr nové úpravy liturgického prostoru v kostele sv. Bartoloměje v minulých číslech farního zpravodaje přirozeně vyvolává otázky a zvědavost. Mezi reakcemi, které jsem zaznamenal, zazněla také otázka, jaký je vlastně smysl uvažované úpravy liturgického prostoru a zda nejsou ve farnosti důležitější věci zasluhující pozornost a finanční prostředky. Je důležité si podobné otázky klást a je dobrá příležitost priority pojmenovávat a vnášet je třeba prostřednictvím členů pastorační rady do diskuze o budoucnosti farnosti. A jaké úvahy a otázky vlastně vedly k myšlence o potřebnosti nového oltáře? Kostel sv. Bartoloměje je hlavní kostel krajského města, oltář je považován za nejdůležitější místo kostela. Odpovídá tomuto významu současná úprava vytvořená v devadesátých letech minulého století působící dojmem provizoria? Slavení liturgie lze chápat jako dialog mezi Bohem a člověkem. Dialog, který může probíhat v kostele stejně jako kdekoli jinde. Nabízí dosavadní liturgická krajina pardubického kostela důstojný, prostý a čitelný rámec stejně jako rozkvetlá louka pod modrým nebem? Kostel sv. Bartoloměje je úzce spjat s pernštejnskou historií Pardubic.

Není nová úprava liturgického prostoru u hrobky Vojtěcha z Pernštejna příležitostí oslovit širší veřejnost? Otázku, zda potřebujeme nový oltář právě nyní si může položit každý z nás a zcela svobodně vyjádřit svou odpověď případnou účastí na sbírce potřebných financí. Rád bych nicméně zdůraznil, že realizace úpravy bude moci proběhnout pouze v případě, že se podaří shromáždit dostatečné množství finančních prostředků. Tyto prostředky se budeme snažit zajistit oslovením potenciálních sponzorů či individuálních dárců a prostřednictvím účelových sbírek. Sbírka bude zahájena po představení návrhu farnímu společenství, které je plánované po nedělní bohoslužbě 28. 4. 2024.

• *Za realizační výbor Lukáš Pavlík*

Architekt Pleskot představí návrh nové úpravy liturgického prostoru

V neděli 28. 4. 2024 v 10:00, tj. po skončení mše svaté proběhne přímo v kostele sv. Bartoloměje představení nové úpravy liturgického prostoru autory návrhu. Prezentaci slovem doprovodí architekt Josef Pleskot a architekt Norbert Schmidt. Přijďte se podívat a dozvědět se více o tom, jak by mohl nový oltář a celý liturgický prostor vypadat.

Obnova kostela Sv. Rodiny v Českých Budějovicích, 2014, foto: Tomáš Souček

Kaple Parlamentu České republiky, 2015, foto: Tomáš Souček

V následujícím textu přinášíme medailonek o činnosti Josefa Pleskota a Norberta Schmidta.

Architekt Josef Pleskot (*1952) vystudoval architekturu na ČVUT v Praze, krátce vyučoval na Katedře teorie a vývoje architektury. Poté pracoval v Krajském projektovém ústavu. Od roku 1991 vede vlastní architektonickou kancelář AP atelier. Jeho realizace bývají pravidelně publikovány a získaly mnohá ocenění. Spektrum zakázek AP atelieru je velmi široké co do velikosti i druhové skladby. Zájem o krajinu a o kulturní dědictví představuje v jeho činnosti významné místo. Velkou pozornost věnuje společenskému dění a veřejným aktivitám. Je také členem mnoha odborných grémií. Josef Pleskot patří mezi nejvýznamnější současné české architekty, je držitelem řady ocenění včetně Grand Prix Obce architektů.

V roce 2009 byl v odborné anketě organizované časopisem Reflex zvolen nejvýznamnější osobností české architektury dvacetiletí 1990–2009. V posledních letech je vysoce hodnocena jeho rozsáhlá konverze areálu Vítkovických železáren v Ostravě s multifunkční aulou Gong, vysokou pecí Bolt Tower a Trojhalím Karolina. Za Svět techniky získal cenu Architekt roku 2014.

Mezi další významné realizace patří rekonstrukce Lvího dvora a průchod valem Prašného mostu na Pražském hradě, ústředí ČSOB v Praze – Radlicích, Vinařství Sonberk v Popicích, revitalizace Zámeckého návrší a Regionálního muzea v Litomyšli nebo lávky v Písku, Ostravě a Mladé Boleslavi.

Z realizací AP atelieru týkající se sakrálního prostoru jsou významné především tyto: Obnova kostela Sv. Rodiny v Českých Budějovicích (2014), nová Kaple Parlamentu České republiky (2015), nová liturgická úprava v kostele Nejsvětějšího Srdce Páně na Vinohradech (2018) nebo etapová revitalizace Dominikánského kláštera a kostela sv. Jiljí v Praze. V Loučce u Vizovic se právě staví nová kaple sv. Jana Pavla II. Norbert Schmidt (* 1975) je architekt, redaktor teologické revue *Salve* a vedoucí Centra teologie a umění při KTF UK. Pracuje v AP atelieru Josefa Pleskota.

Více informací najdete na **www.apatelier.cz**

Kostel Nejsvětějšího Srdce Páně na pražských Vinohradech, nová liturgická úprava, 2018, foto: Petr Neubert

Seniorklub

Milé seniorky, milí senioři!

Zdravíme vás všechny v tomto čase přípravy na Velikonoce.

Přejeme požehnané Velikonoce, ať dokážeme prožívat opravdovou radost z naděje, kterou nám svým zmrtvýchvstáním dal náš milující Pán – Ježíš Kristus. Ať tuto radost dokážeme rozdávat druhým! Přejeme Boží požehnání a posilu do dalších dní!

• Za Seniorklub Olga Kylarová a Jan Kohl

Příprava na první svaté přijímání

Poprvé přistoupit ke svatému přijímání a moci se plně účastnit eucharistického tajemství. Právě na tuto slavnost a významnou událost se s velkým očekáváním a radostí připravuje v letošním roce v naší farnosti 22 dětí. Děti se budou v rámci přípravy společně scházet každý měsíc na faře. Pravidelné měsíční setkávání vyvrcholí 9. června, kdy děti prvně slavnostně přistoupí ke svatému přijímání.

Na prvním setkání v únoru si děti společně s P. Jendou Uhlířem a s Lucií Žárskou povídaly o křtu. Přinesly si své vlastní křestní svíce a roušky. Také mohly kamarádům ukázat fotky ze svého křtu a povědět jim o svých křestních patronech a kmotrech. Následně si děti vlastnoručně ozdobily svíce. Tyto svíce jim byly rozdány na nedělní mši svaté v klášterním kostele. Zapálená svíce na rodinném stole má dětem připomínat nejen blížící se první svaté přijímání, ale především má připomenout neustálou blízkost Ježíše Krista v našich rodinách a také to, že na své životní cestě nikdy nejsme sami. V březnu, víkend před Velikonocemi, se děti mohou těšit na další setkání. Tentokrát budou na faře společně přespívat. Čeká je tvoření, společně si budou moci projít křížovou cestu a velkým zážitkem pro ně jistě bude i večerní návštěva kostela při svíčkách.

• Tereza Hrdá

Naši katechumeni

Dá-li Bůh, o velikonoční vigílii v kostele sv. Bartoloměje naši katechumeni přijmou svátost křtu, biřmování a poprvé přistoupí k svatému přijímání.

Po 19 měsících se završí jejich příprava a začne plnohodnotný život s Kristem a v Kristu a aktivně se zapojí i do našeho společenství. V pátek 8. března se společně s ostatními katechumeny z diecéze sešli na biskupství s panem biskupem Janem, kterému předem napsali dopis s žádostí o křest a vysvětlením, co je k tomuto kroku vede. S jejich svolením vybíráme úryvky z těchto dopisů, abychom je nejen lépe poznali, ale hlavně vzdávali díky Pánu, jak podivuhodně si různé lidi k sobě volá, aby jim zjevil lásku a prokázal pomoc v životě.

Josef Jech, 49 let (křestní jméno Benedikt, biřmovací jméno Maria)

Pocházím z ateistické rodiny. V roce 2018 jsem začal hledat hlubší smysl života a začal se zajímat o ezoteriku, astrologii a o různé duchovní směry. Poté jsem narazil na YouTube na kázání a přednášky katolických kněží a zejména na kázání otce Mariana Kuffy. Tato kázání mě přivedla k Bohu a k touze stát se katolíkem. Kázání jsem poslouchal se svým synem Davidem, který byl pokřtěn o velikonoční vigílii v roce 2022. Od té doby jsem začal chodit na bohoslužby nejčastěji do kostela sv. Bartoloměje. Hned v září jsem se přihlásil do katechumenátu a považuji to za nejlepší rozhodnutí v mém životě.

Lenka Vondrová, 46 let (Věra, Jana z Arku)

Mám dvě děti, jsem vdaná a handicapovaná – hůře chodím a mám třes v rukou. Touha nechat se pokřtít je ve mně už dlouhou řádku let, jen jsem se ostýchala oslovit nějakého kněze. Mám však skvělou kamarádku, která mě postupně začala zasvěcovat do života víry, hlavně té praktické, a dala mi kontakt na několik kněží. Je to ona, díky komu od srpna chodím už i na mše. Moc bych si přála, aby mohla být mojí kmotrou. Pravidelně se modlím ráno a večer a prosby obsažené v mých modlitbách se začaly postupně plnit a život s manželem i dětmi se začal plynule zlepšovat. Děkuji za to Pánu, protože to přišlo za dvě vteřiny dvanáct, a to doslova. Víra mi dává nesmírnou sílu zvládat všechno, co přichází ... Nejtěžší pro mě bylo říci manželovi, že bych se chtěla nechat pokřtít – je totiž nevěřící ateista. Povedlo se to v kladném slova smyslu a nyní mě na mše i posílá.

Pokřtěna chci být hlavně proto, aby Pán Ježíš mohl být natrvalo se mnou, protože mi nesmírně pomáhá a já mu za to nesmírně děkuji. Dalším důvodem je patřit do nějaké komunity, ... být dobrou křesťankou... a účastnit se svatého přijímání ...

Renata Ondřejová, 18 let (Františka, Bernadetta)

Asi před dvěma roky byla moje 7letá autistická sestríčka pokřtěna u našeho chrudimského pana faráře. Ta chvíle mě vnitřně v dobrém slova smyslu zasáhla a také dojala. Byla to chvíle příjemná a ne cizí. Jako kdyby mě někdo objímal.

Řekla jsem si, že k tomu samému bych chtěla také někdy dojít ... Chtěla bych být součástí společenství Církve, tedy společenství více než 2 miliard lidí na celém světě. Věřím, že náš Pán mi při křtu odpustí všechny mé “dětské” hříchy, o kterých ví jen On sám. Přijímání eucharistie je (a pro mne určitě také bude) krásné setkání s Bohem tady na Zemi. Bude mi připomínat, že nejsem na své starosti sama. Toužím přijímat Toho, který za nás všechny trpěl na kříži. Víím o sobě, že nejsem “dokonalá” věřící, ale přijímání eucharistie mi opravdu bude připomínat, jak moc mě Pán Bůh miluje.

Simona a Ondřej Felberovi, oba 34 let (Anna, Marie a Matouš, Filip)

O tom, že bychom se nechali pokřtít jsme ještě před třemi lety nepřemýšleli, i když jsme od dětství už v nějakého boha věřili. Po narození syna jsme věděli, že ho chceme dát pokřtít. Když jsme zašli na faru s žádostí o křest syna, bylo nám vysvětleno, že by bylo dobré, abychom byli nejprve pokřtěni my. Tato možnost nás příjemně překvapila a nyní už chápeme smysl našeho křtu před křtem syna. Jsme velmi vděční, že se můžeme účastnit přípravy v katechumenátu a díky tomu poznávat Krista, být Bohu blíž a poznávat farní společenství, zvláště v klášterním kostele.

Kateřina Vlachová, 46 let (Marie, Anna)

Je mi 46 let, mám tři děti a pocházím z nevěřící rodiny ... Na začátku září roku 2022 jsem s vědomím toho, že se chci v životě obracet pouze k dobrému a že toto je jediná cesta, kterou lze v životě jít, jsem přišla na faru v Pardubicích. Díky hodinám přípravy, kdy se nám vždy plně věnoval otec Jan Uhlíř a paní Marie Zimmermannová, jsem se ujistila, že chci žít život ve víře. Doufat nebo hledat smysl života v dobru, snahou o něj, s prosbou, aby v něm byl přítomen Bůh, Duch svatý. Jsem moc vděčná, že jsme dostali „vhled“ do důležitých pojmů z Písma svatého, že jsme mohli rozmlouvat o našich zkušenostech s vírou, sdílet naše zážitky „dotknutí“ se někoho vyššího. Něčeho, co se stalo nebo jsme to cítili a třeba tomu nerozumíme. Jsem ráda, že jsme si mohli zvyknout více chodit do kostela a účastnit se mše svaté. Že jsme se mohli společně modlit, mluvit o modlitbě či nechat druhé, aby se za nás modlili. Snad křtem a biřmováním se budeme moci trochu více přiblížit k Pánu Bohu a k nebi...

Jiří Mňuk, 39 let (Michael, Václav)

Mám malou dcerku, která v únoru oslavila třetí narozeniny. Její příchod na svět se zkomplikoval vážnou vrozenou srdeční vadou, na kterou se přišlo až po třech měsících života. Jsem přesvědčen, že to byl právě hlas Boží, který nás tehdy donutil jít s ní k lékaři se zdánlivě lehkými zdravotními obtížemi. Včasná diagnostika a následná operace jí tehdy zachránily život. Nyní po téměř rok a půl dlouhé léčbě je uzdravená a bez trvalých následků žije svůj plnohodnotný bezstarostný dětský život. Tato psychicky velmi náročná doba upevnila můj vztah s Bohem. Byla to doba plná bezmoci, kdy jsem veškerou naději vkládal do Božích rukou a modliteb. A byl to On, kdo mé dcerce vrátil život a byl to nejspíše i On, kdo mě spleťtými cestami přivedl na podzim roku 2022 na faru do Pardubic.

Zde jsem se přihlásil do přípravného kurzu ke křtu a strávil zde mnoho příjemných večerů v blízké Boží přítomnosti s otcem Janem a ostatními katechumeny. Nyní cítím, že jsem připraven učinit další krok, být zase o něco blíže Bohu a stát se součástí církve.

Kristýna Švejková, 28 let (Marie, Magdaléna)

Chtěla bych být pokřtěná, protože obě moje děti i můj manžel již jsou. A tak bych chtěla svým dětem na cestě víry i pomáhat. Když synovi bylo 9 měsíců, musel na operaci lebky. I přes to, že jsem nebyla pokřtěna, jsem se obrátila k Bohu a prosila jsem ho, ať mi na něj dá pozor a ať je operace bez komplikací a syn se ke mně zase vrátí. Syn celou situaci zvládl a po pár dnech se na všechny v nemocnici usmíval. Takových situací, kdy jsem se obracela k Bohu, bylo mnohem víc. Trpím totiž nevyléčitelnou nemocí, což není vždy jednoduché... Proč chci být pokřtěna? Protože bych jednou ráda byla v nebi se svými nejbližšími.

Josef Sehrig, 43 let (František, Michael)

Moje cesta začala v mládí, kdy jsem se poprvé začal svěřovat Bohu a vždy jsem věděl, že mě slyší a nikdy nejsem sám. Dnes vím, že touto cestou chci jít. Cestou poznání Ježíše Krista. Je to asi mojí povahou, že jsem tento krok neudělal dříve, ale tak nějak jsem nevěděl, jak začít a koho oslovit. Změna přišla a já vnitřně cítil touhu po větším poznání Boha. Ten den mě nohy nesly samy a najednou jsem stál u naší fary. Vzal jsem za kliku a vešel dovnitř s otázkou křtu a vím, že celou dobu mě Bůh posiloval, protože mě zná a věděl, že potřebuji pomoc.

Toužím po přítomnosti Boha v mém životě a věřím, že skrze křest bude naše pouto ještě silnější. Chci být takový, jaký mě chce mít Bůh.

Otevíráme dveře mladým!

Oslavte to s námi na OteFESTu!

Jak jsme již avizovali, v neděli 26. května se uskuteční slavnostní otevření zrekonstruovaného Salesiánského centra Pardubice. Na dopolední slavnostní mši svatou s biskupem Janem Vokálem a salesiánským provinciálem Martinem Hobzou naváže slavnostní otevření centra a po obědě a kávě vypukne festivalový program. Srdečně vás zveme na celý den! Těšit se můžete na kapely, scénku, společnou modlitbu, prohlídky domu, doprovodný program pro děti a dobré občerstvení.

Celou nabídku najdete na: salesianipardubice.cz/otefest

Cílem možná trochu neobvyklého názvu OteFEST je vyzdvihnout spolupráci pardubických salesiánů a celé pardubické farnosti. Moc si jí vážíme! Otevření domu jsme spojili s Křesťanským festivalem, který znáte z předchozích let. Protože očekáváme minimálně dvakrát větší účast, prosíme také o pomoc se zajištěním akce. Jistě se na vás budou obracet Libor Wawrzacz a Zdeněk Lukavský, přihlásit se k dobrovolnictví je také možné prostřednictvím webového formuláře, který najdete na výše zmíněném webu OteFESTu. Naším snem je sehnat co nejvíce dobrovolníků, aby se bylo možné co nejvíce vystřídat a tím si všichni mohli akci užít co nejdéle jako účastníci. Ať už se k nám přidáte jako dobrovolníci nebo jako účastníci, těšíme se na vás!

Pojďte s námi oslavit naše otevírání dveří mladým: těm z dětských domovů do samostatného života, všem bez rozdílu k zralému lidství a v případě zájmu i k Pánu Ježíši. Všechny informace o Salesiánském centru Pardubice najdete na webu: salesianipardubice.cz/prestavba

• Marie Benáková

Společenství Prasátka Peppy

Dnes o našem spolku povím vám,
chodíme každý úterý tam.
V názvu Prasátko Peppa máme,
všechny suvenýry s ním sbíráme :-).
V 19:15 to sice začíná,
ale mnoho členů zpoždění mívá.
Není to však, že by byli líní,
alespoň oni to o sobě míní,

vždy s velkou láskou mi o tom líčí.
je to tím, že na konzervatoři do večera cvičí,
Většina z nás je totiž z konzervy,
a i když nám hudba jde často na nervy,
modlitbu kytarou uvedeme,
do Boží přítomnosti se dostaneme.
Následně krátkou hru máme,
kam zbytek sil po dni dáme.

Potom se snažíme duchovně vzdělávat
a necháme vítr Ducha Svatého vát.
Zveme k nám i různé hosty,
kteří nám staví duchovní mosty.

Poté nás čeká už hra klidnější,
která je avšak na mysl silnější.
Na konci krátké chvály máme,
večerku si ze srdce zazpíváme.

Už rok naše spolčo funguje,
Bůh se tomu opravdu věnuje.
Proto zveme i další mladé.
Víme, že to není snadné,
vyjít ze své komfortní zóny
a nechat zaznít v sobě Boží tóny.

Pokud Ti je 15 a víc,
máme volných ještě pár míst.
Na faře ve skautské klubovně Tě čekáme,
a za všechny farnosti (ze kterých jsme) se modlit hodláme.

Když už jste méně mladí
a přijít nemůžete,
budeme moc rádi,
když si na nás v modlitbě vzpomenete :-).

Shrnutí:

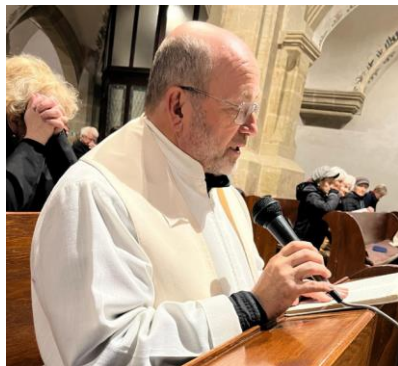
Spolčo pro středoškoláky
V úterý od 19:15 - 21:15 na faře (druhé dveře – skautská klubovna)
Pro více info se nebojte ozvat na **774 150 770**

Těšíme se na vás!

• *Veronika Sokolová*

Postní duchovní obnova

Postní duchovní obnova se konala dne 24. 2. 2024 ve farním sále s následnou adorací v kostele sv. Bartoloměje. Obnovu vedl P. Jan Linhart ze Skutče, kterého přivítal arciděkan P. Jan Uhlíř a potěšila jej hojná účast farníků. Obě přednášky zahájil zajímavým citátem nebo vtipem, takže jsme začínali s úsměvem. Téma obnovy bylo „Zkoušky víry“. Jestli je víra pevná, musí být přezkoušena. Je několik stupňů víry: od povědomí, že Bůh je a následné navazování vztahu s Ježíšem především vnitřní modlitbou, možná cca ve 4. stupni se nám Ježíš stává součástí našeho života. Je nám světlem, které osvětluje maličkosti, které působí radost. Naopak v těžkostech a trápení posiluje a dává zahlédnout světlo naděje. Musíme proto stále posilovat svou víru, abychom v dobách „přezkušování víry“ obstáli.

Praotec Abraham je příkladem člověka, který procházel zkouškami víry. Bůh jej povolává ze zcela zabezpečeného místa k putování do země, kterou mu ukáže. Dostane požehnání a učiní z něj velký národ. Při putování zažije zkázu Sodomy a je stále bez dědice. Je už stár, když se mu narodí syn, ale čeká jej nejkřutější zkouška víry, když mu Bůh přikáže, aby vzal svého jediného syna a obětoval ho jako zápalnou oběť. A on skutečně jde splnit tento příkaz. Bůh nedovolil dokonat tuto oběť a slíbil, že mu požehná a rozmnoží jeho potomstvo jako písku na břehu moře.

Zárným příkladem je i život Panny Marie, který je doslova protkáán zkouškami víry od Zvěstování, nebezpečné cesty za tetou Alžbětou, případně odmítnutí od Josefa, putování v těhotenství, aby se splnilo císařovo nařízení o soupisu, útěk do Egypta před Herodovou hrozbou zabití malého Ježíše, návrat do Judska, nalezení syna v chrámě, zvláštní postoj Ježíše na svatbě v Káně, až po cestu na Golgotu a stání pod křížem s ukřižovaným Ježíšem. A Maria všechny tyto zkoušky překonávala s vírou, a proto z jejího života pociťujeme mír a pokoj.

Z novodobých příkladů nám může být vzorem Maxmilián Kolbe, který, ač byl za svého života velmi činný zejména v Japonsku, skončil v koncentračním táboře, kde se snažil pomáhat svým spoluvězňům. Nakonec svůj život vyměnil za život vězně, který byl otcem dětí a skončil tak svůj život v plynové komoře. Byla to oběť, ale také velká zkouška víry. V následné adoraci v kostele sv. Bartoloměje jsme rozjímalí o třech podobenstvích, ukončena byla svátostným požehnáním.

Bohu díky za vše.

• Jana Čihulová

Duchovní obnova pro mládež

Od 9. 2. do 11. 2. 2024 jsme s pardubickou mládeží prožili duchovní obnovu s názvem RESTART na faře v Rokytnici v Orlických horách u našeho bývalého pardubického kněze Jakuba Brabence. V pátek akce začala seznamovacími hrami, které probíhaly po cestě na faru. Večer se uskutečnila debata na téma Bůh v našem životě, kde jsme se společně ve skupině sdíleli, jak kdo víru osobně prožívá. Sobotní dopoledne bylo věnováno venkovní práci, která byla velmi rozmanitá. Po skupinkách jsme pomáhali se dřevem, s cihlami a se stěhováním staré fary.

Odpoledne proběhla akční hra a poté následovala duchovní cesta, kterou si každý účastník prošel sám. Během cesty jsme se zamýšleli nad svými životními hodnotami, zavzpomínali na dětství, prošli zkouškou a uvědoměním toho, co je pro nás v životě opravdu důležité. Celá duchovní cesta byla zakončená mší svatou v místním kostele. Po tomto bloku programu jsme vyrazili na večerní procházku kolem Rokytnice.

Večer následovala modlitba, kde každý dostal dopis od Boha, na který dostal možnost odpovědět. V druhé části modlitby jsme se pomodlili za sebe navzájem. Večer pokračoval společným zpíváním, hraním na kytaru a povídáním. V neděli jsme se rozloučili a vyrazili domů. Celá akce byla velmi vydařená.

• *Káta Dvořáková*

Chlapi ve Slavoňově

Kluci – pánové ve věku 40+ prožili víkend v malebné vesničce Slavoňov, která se nachází kousek od Nového Města nad Metují. S touto myšlenkou přišel otec Jan a zrealizoval ji na výtečnou. Účastníci byli různí; od absolventů kurzu Alfa, připravujících se na křest, přes nespělé farníky, k farníkům, které velmi dobře znáte nejen z nedělních mší. V pátek na sv. Apoleny z Alexandrie jsme se sešli v domě Schönstattského hnutí ve Slavoňově. Když dorazila i poslední ekipa, která se u Opatovic potkala bezdotykově na kruhovém objezdu s vozítkem v protisměru, mohl s pomocí Boží víkend začít. Po příjezdu následovalo ubytování, včetně naplnění lednic tuhými i tekutými dobrotami. Všichni jsme se sešli v kapli ke společné krátké mši svaté. Po ní následovalo seznámení, které se neobešlo bez droboučkého ochutnání darů severomoravských sadů. Po večeři jsme zhlédli jeden díl o povolání Šimona Petra ze seriálu The Chosen, ve kterém dominoval jeho rozhovor s manželkou, odchod na noční rybolov, který končí, jak víte, happyendem... Následovala diskuze, která byla příjemná, konstruktivní, také trochu delší, leč přínosná. V sobotu po ranních chválách následovala snídaně a dopolední program, jež zahrnoval přednášky i ticho. Po poledním výtečném guláši (děkuji mistrovi kuchaři, jehož schválně nejmenuji, aby nám nebyl přetáhnut na jiné akce) následovala siesta, která u kávy byla využita k diskuzi i o problémech, radostech, starostech ve farnosti. Ve dvě hodiny po poledni jsme vyrazili do Rokole, kde jsme vystoupali ke zvonu a prožili v kapličce mši svatou.

Při návratu na večeri někteří stačili kratoučce navštívit zdejší kulturní zařízení, kde byly shromážděny postavy místního masopustního reje. Po večeri jsme odešli do místního kostelíka sv. Jana Křtitele, který byl v současné podobě vysvěcen roce 1553 (doporučujeme k návštěvě, stejně jakou poutní místo v Rokoli). Prožitá adorace byla velmi silná, omlouvám se, ale nelze vypsát. Pokud se chcete dozvědět více, oslovte účastníky, rádi se s vámi o tento parádní zážitek podělí. Po návratu na základnu proběhl pozitivní, uživatelsky velmi a moc příjemný večer, kdy někteří na pokoj přišli až v neděli. V neděli po ranním setkání v kapli jsme rozprávěli dlouze u snídaně, až nás otec Jan usměrnil, že je jistě čas na duchovní otázky. Ty jsme si položili nad textem o léčení – malomocenství. Zkoušeli jste někdy slovo MALOMOCENSTVÍ rozdělit (náповěda: málo mocný)? Co vám to evokuje? Mši svatou jsme odjeli slavit do Rokole. Následovalo další kuchařské excelentní číslo, které nám ovšem připomnělo nutnost odjezdu na faru, k rodinám... Loučení s někým (něčím) velmi pozitivním je těžké. Leč nadějí nám byly náznaky otce Jana, že setkávání nemusí končit, ale začíná... (zbytek se jistě dovíte v tomto či v dalších farních zpravodajích).

Osobně se domnívám, že to byl velmi, velmi vydařený pozitivní víkend, a to díky přispění Ducha Svatého. Myslím, že všichni odjížděli s lepší náladou, než přijeli a já jsem prosil a prosím Pána, abychom tato pozitiva ze Slavoňova uměli předávat nejen v rodinách, v práci, ale všude, kam nás Pán zavede.

• *František Jirásek*

Farní návštěva moravského vinného sklípku

V pátek 1. března se vypravila skupina 19 osob z farnosti vlastními vozidly do Dolních Bojanovic – malé moravské vesnice na východním konci naší republiky. Zde byla naším panem arciděkanem dojednána návštěva vinného sklípku. Bylo dohodnuto, že se v 18 hodin sejdeme v místní Orlovně, kde bylo zajištěno ubytování. Přesto, že byl pátek odpoledne a jízda skrz Brno tomu odpovídala, podařilo se všem účastníkům dorazit na místo včas.

Následně jsme korporativně došli na místo určení – do vinného sklípku zvaného Zádruha. Jak jsme se později dozvěděli, tento název vznikl již před více než sto lety ze slovního spojení „druh za druh“, které vyjadřovalo pospolitost vinařů, kteří si tehdy vzájemně vypomáhali při výrobě vína a založili sdružení s tímto názvem. Ve sklípku nás přivítal samotný pan majitel Antonín Blažek s částí své rodiny. Po důkladné přípravě našich žaludků na konzumaci vinných vzorků, kdy jsme ochutnali výborně upečená vepřová kolena, jsme zamířili do vlastního sklepa, kde nás pan majitel následně seznámil se svojí produkcí vín, a to včetně výkladu o historii vinařství v Horních Bojanovicích, vlastní výrobě a rozdělení vín.

Původně plánovaný hodinový pobyt ve sklepních prostorách se nakonec protáhl na hodiny dvě, a to zejména díky našim kladeným všetečným otázkám. Po ochutnávce vín jsme si také prohlédli historické 5 000 litrové sudy z dob existence vinařského sdružení Zádruha. Zbytek večera jsme potom strávili vzájemnými rozhovory za akordeonového doprovodu jednoho z našich účastníků. Hodinu po půlnoci jsme se odebrali na naše (jinak velmi příjemné) ubytování. Druhý den po snídani jsme se rozjeli každý po svých plánovaných víkendových aktivitách.

Závěrem bychom chtěli poděkovat organizátorům za zprostředkování tohoto setkání. Strávili jsme společně příjemné chvíle, navázali nové a prohloubili stávající známosti, získali další znalosti o víně a jeho výrobě. Doufáme, že podobná setkání tužící naše farní společenství budou následovat. P. S. Pokud chcete vědět více o navštíveném vinařství, podívejte se na www.vinarstvi-blazek.cz

• *Za účastníky manželé Petrášovi*

Farnost má nový paškál

O víkendu 24.-25.2. jsme opět přivítali čtyři zástupce z naší partnerské farnosti sv. Konráda z Augsburgu. Tak jako každý rok bylo hlavním bodem setkání předání paškálu – velikonoční svíce, která bude po celý rok hořet v naší farnosti a svíce od nás pak v kostele sv. Konráda. Výměna paškálů je tradičním symbolem přátelství a spolupráce mezi našimi farnostmi. Připomíná nám naše pouto v Kristu a světlo, které prozařuje naše životy, tento rok s uměleckým znázorněním slov žalmu č. 51 „*Stvoř mi čisté srdce, Bože.*“ Slova žalmu symbolicky zapadla do představení dětí, které se připravují k přijetí 1. sv. přijímání při mši sv. v kostele Zvěstování P. Marie, kde k vzájemnému předání paškálů došlo. V závěru mše svaté děti připravující se na 1. sv. přijímání dostaly od našich přátel drobné dárky na památku.

Partnerství začalo v porevolučním období jako snaha o poznávání a sblížení lidí, kteří mluví jiným jazykem, ale spojuje je jedna víra v Ježíše Krista a také naděje, že přátelství dokáže vybudovat most, jenž má sílu překlenout vzájemné historické křivdy mezi našimi národy a nahradit je porozuměním a srdečností. Toto partnerství je stále živé, a tak i sobotní večer patřil milému setkání ve velkém farním sále, kterého se zúčastnil z naší strany i Mons. Josef Kajnek a P. Jan Uhlíř, pro něhož to byla první příležitost k seznámení a možnost si srdečně promluvit s našimi přáteli. Věřím, že partnerství potrvá i v dalších letech a již nyní se těšíme na další setkání.

• Markéta Rohlíková

Strípky ze života školy Noe

Školní kapela NoeBand

Druhým rokem funguje na naší škole kapela. Okolo dvaceti žáků se každý týden schází ke zkouškám a nacvičuje křesťanské písně. Zpěv doprovází řada hudebních nástrojů, od kytar přes violoncello, akordeon, po cajony. Kapela vystupuje jednou měsíčně na školní bohoslužbě a také při jiných příležitostech. Máme radost, že hudba žáky baví a jsme vděční za učitele, kteří kapelu vedou.

Úspěšnost u přijímacích zkoušek

V posledních týdnech uvedl Pardubický deník ve svém článku, že naše škola patří mezi první tři základní školy v Pardubicích, jejichž žáci úspěšně zvládají přijímací zkoušky na střední školy. Data získal Pardubický deník od Cermatu. Z článku citujeme slova paní ředitelky Lenky Macháčkové:

„Bylo by pyšné si myslet, že úspěchy u přijímacích zkoušek jsou jen naší zásluhou. Jsou to především úspěchy žáků, jejich talentů a práce. To, čím jsme k jejich úspěchům přispěli my, je skládáčka více faktorů,“ vysvětluje Lenka Macháčková, ředitelka NOE – Křesťanské základní školy, ve které podle svých slov upřednostňují kvalitu nad kvantitou. „Pokud musíme volit mezi tím, kolik toho probereme a skutečným zvládnutím učiva, raději trochu zpomalíme a snažíme se, aby děti věci skutečně chápaly a uměly je použít,“ dodává Macháčková, podle které se žáci učí kritickému myšlení, které vede k porozumění.

Školní turnaj v ping-pongu

Naši žáci jsou činorodí a přišli s nápadem uspořádat ping-pongový turnaj. Sami si vše zorganizovali: zajistili přihlášky, organizaci turnaje, odměny pro účastníky a vítěze. Turnaje se zúčastnilo asi dvacet účastníků. Gratulujeme vítězům.

• Za školu Noe Markéta Chmelová

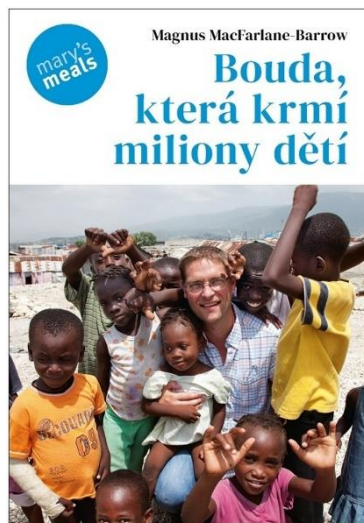
Bouda, která krmí miliony dětí

Tak se jmenuje knížka, kterou budete moci získat zdarma v březnu v našich kostelích. Jde o krásný příběh Magnuse MacFarlane-Barrowa, zakladatele organizace Mary's Meals. Spolu s ním projdete neuvěřitelnou cestou plnou šťastných „náhod“ a dojemných setkání. Od prvních pokusů pomáhat potřebným v 90. letech v bývalé Jugoslávii až po založení mezinárodní organizace, která dnes sytí přes dva miliony dětí v nejchudších oblastech světa. Budete svědky toho, jak prostá otevřenost srdce a ochota lidí se rozdělit dělá zázraky. Mnozí z těch, kteří díky Mary's Meals vůbec přežili a mohli chodit do školy, dnes podporují jiné děti v nouzi. Pokud chcete zažít na vlastní kůži, jak vypadá opravdová naděje uprostřed beznaděje, neváhejte a pusťte se do čtení. (ukázka z knihy)

Dal jsem se do řeči s Edwardem, nejstarším ze sourozenců. Jeho černé tričko bylo o několik čísel větší, než by potřeboval, ale na rozdíl od umazaných a potrhaných hadrů, do kterých byli zahaleni jeho sourozenci, bylo čisté.

Vyprávěl mi, že je mu čtrnáct a většinu času tráví s matkou při práci na polích kolem domku. Zeptal jsem se ho, v co v životě doufá. Rozhodně jsem přitom nečekal odpověď, která by změnila život mně i stovkám tisíc jiných lidí. „Chtěl bych mít co jíst a taky bych jednou rád chodil do školy,“ odpověděl mi po chvílce zadumání slavnostním hlasem. Tato prostá slova, pronesená jako smělý sen dospívajícího hochy v Malawi, se mi zapsala hluboko do srdce... Byla to pobídka k činu, kterou nešlo ignorovat.

• Marie Borisová – dobrovolník Mary's Meals

Charita

9. charitní ples opět pomohl Domácímu hospici Andělů strážných

Stejně jako většina beneficií pořádaných Oblastní charitou Pardubice také 9. charitní ples měl opět za cíl podporu Domácího hospice Andělů strážných.

V sobotu 3. února v zaplněném sále Obecního domu v Ostřešanech ředitelka pardubické Charity Marie Hubálková na úvod akce znovu připomněla poslání charitní práce: „Caritas znamená lásku – lásku k bližnímu, lásku uvnitř rodin, kterým pomáháme. Převážná většina našich služeb je zaměřena na domácí péči.

Chceme umožnit všem blízkým zůstat uprostřed své rodiny i v době, kdy zhoršující se zdravotní stav vyžaduje pomoc dalších osob.

Naše terénní služby – pečovatelská služba, osobní asistence, domácí zdravotní péče – tak pomáhají nejen pacientům a klientům, ale zároveň jejich blízkým. Dlouhodobě se také snažíme do společnosti vrátit přirozený stav věcí a sice to, že v domácím prostředí je normální také zemřít. Multioborový tým lékařů, paliativních sester, psychologů, pečovatelek, sociálních a duchovních pracovníků Domácího hospice Andělů strážných proto pečuje o umírající a jejich blízké tam, kde je to přirozené – v jejich domovech.

Bohužel financování této péče je stále systémově nedostatečné, a proto vám ze srdce děkuji za vaši pomoc a podporu nejen na charitním plese.“

Zástitu nad benefiční akcí zahrnující finanční podporu tradičně převzal náměstek hejtmána Pardubického kraje Roman Línek, který ples podpořil svou účastí. Mezi další významné hosty patřila emeritní primátorka Pardubic Hana Demlová, ředitelka Diecézní katolické charity Anna Maclová a prezident Diecézní charity otec Pavel Rousek. Atmosféru milého přátelského setkání dotvářela kapela Bumble Bee Band, večerem provázel Martin Beran, obsluhu zajišťovali tradičně dobrovolníci a přátelé pardubické Charity.

Pardubická charita roste, zajišťuje velkou část terénních služeb

O terénní sociální i zdravotní služby je velký zájem. Lidé, pokud nemusí, nechtějí odcházet ze svého domácího prostředí. Jedním z největších poskytovatelů těchto služeb na Pardubicku a Holicku je Oblastní charita Pardubice. O jejích zkušenostech a nových výzvěch jednal s ředitelkou Marií Hubálkovou krajský radní pro sociální péči a neziskový sektor Pavel Šotola. „Máme štěstí na tým skutečně laskavých a empatických lidí,“ říká Marie Hubálková, která ve 14 střediscích zaměstnává 160 lidí na plný úvazek a 80 pracovníků na dohodu. Jsou mezi nimi lékaři, zdravotní sestry, sociální pracovníci, psychologové, osobní asistenti, ekonomové a mnozí další. Pardubický kraj každoročně navyšuje hodiny pro terénní služby v síti sociálních služeb. „Vycházíme z aktuálního zájmu, který prostřednictvím poskytovatelů zjišťujeme. Velmi si vážíme rodin, které jsou schopné s určitou pomocí o své blízké pečovat doma. Zároveň by měly být sociální služby dostupné tak, že když to možné nebude, najde klient místo v pobytovém zařízení,“ vysvětluje Pavel Šotola.

Odlehčovací služby i krizové lůžko V Ráji

Ve společenské místnosti sedí senioři za stolem a zájemci, tedy vlastně zájemkyně, se chystají péct bábovku, samozřejmě za pomoci pečovatelek a sociálních pracovníce. Odlehčovací služby umožňují pečujícím osobám si oddechnout, odjet na dovolenou, vyřešit vlastní zdravotní stav nebo si zařídit potřebné záležitosti. Pobyt je možný od jednoho dne do tří měsíců. Zájem je velký, část zájemců musí charita odmítat. V budově v ulici V Ráji je i jedna rarita – krizové lůžko. Je jediné v kraji a v loňském roce ho využilo 13 osob. „Máme ho pro náhlé případy, které je potřeba řešit do 24 hodin. Stalo se například, že pečující syn dostal mrtvici a staral se doma o ležící matku. Nebo náhle zemřela matka postižené dospělé dcery a bylo potřeba dívku někam umístit. To potom vyřizují naši pracovníci, aby pro tyto lidi někde zajistili místo. Někdy to není jednoduché,“ konstatuje paní ředitelka. Právě proto je Oblastní charita Pardubice jedinou organizací v kraji, která do tohoto rizika jde. Charita zajišťuje s pečovatelskou službou do zhruba 90 obcí. Většina z nich se podílí na části úhrad této péče.

Za loňský rok doprovodil domácí hospic 300 lidí a jejich blízké

Zatím má Domácí hospic Andělů strážných svou základnu také V Ráji, ale v červnu by se měl stěhovat do Dražkovic, stejně jako kanceláře pečovatelské služby a osobní asistence.

Oblastní charita tam totiž dokončuje rekonstrukci části budovy bývalého JZD. „V jedné polovině objektu je Potravinová banka a my jsme koupili na úvěr tu druhou. Jedna Tříkrálová sbírka nám pomohla zaplatit projekt. Na sociální služby jsme získali z evropských fondů dotaci 10 milionů korun, na hospic 3,2 miliony a po tři roky jsme pořádali sbírky a benefiční akce, které nám v souhrnu daly asi 5 milionů korun, podstatnou část tvoří dary z Tříkrálové sbírky. Díky tomu můžeme v poměrně krátkém termínu od loňského září do konce letošního května dům kompletně zrekonstruovat a vybavit,“ popisuje Marie Hubálková historii nového projektu.

Nepříjemné překvapení ale stavbařům připravilo odkrytí podlah v prvním patře. Ukázalo se, že je potřeba je celé sanovat, s čímž nikdo nepočítal. „Naštěstí jsme mohli Oblastní charitě s tímto krizovým stavem loni před Vánoci pomoci mimořádnou dotací půl milionu korun. Zpoždění stavby už díky tomu dohnali a termín dokončení by už nemělo nic ovlivnit,“ sdělil radní Pavel Šotola.

Domácí hospic provozuje Oblastní charita už více než 25 let. Jen v loňském roce pomohl s pokojným odchodem třem stovkám lidí. „Od pozůstalých mi chodí samé krásné ohlasy a díky. Lidé si uvědomují, že udělali spolu s námi pro své nejbližší všechno, co bylo možné. A tento pocit také jim usnadní rozloučení. Poskytujeme jak základní paliativní péči (loni 130 lidí), tak i tu specializovanou na úrovni JIP (loni 170 lidí). Pro specializovanou paliativní péči pracuje celý multidisciplinární tým, ve kterém je k dispozici 24 hodin 7 dní v týdnu lékař, paliativní sestra, sociální pracovnice, psycholog a případně duchovní. Jsem ráda, že pro ně budeme mít nové zázemí v Dražkovicích, kde bude i paliativní ambulance,“ dodává Marie Hubálková.

• *Zuzana Nováková, tisková mluvčí Krajského úřadu Pardubického kraje*

Krátce z Charity

- Ambulantní odlehčovací služby („školka pro seniory“ na faře v Mikulovicích) nabízí volnou kapacitu pro vaše blízké.
- Nově vznikající školka, nyní Lesní klub sv. Františka, prosí o dobrovolnou pomoc při přípravách. Brigády v lese ve Svítkově: 11. – 16. 3. a 27. – 30. 3., kontakt: **Veronika Dvořáková – 777 297 939**.
- Přijmeme pečovatelky a zdravotní sestry (více na webu pardubické Charity v sekci Volná místa).
- Prosíme o darování zachovalých bílých košil, černých kalhot (od velikosti XS výše), případně klobouků pro náctileté tanečnický dětského souboru Loly Růža z Luže. Hudebně taneční kroužek je jednou z aktivit programu pardubické Charity Pomoc romským rodinám zahrnujícím vzdělávání dětí a dospělých, komunitní práci, kurz šití, rukodělnou dílnu, volnočasové aktivity a další...

Rozhovor s Annou Hofericovou

Paní Hofericová je maminka, babička, podnikatelka, která dlouhé roky vlastnila obchůdek Bartholomeum ve zvonici. Kromě vedení obchůdku je také velmi aktivní v chrámovém sboru, který doprovází nedělní mše svaté v kostele sv. Bartoloměje.

V rozhovoru se můžete dočíst, jak vznikl celý nápad s obchodem Bartholomeum, kteří autoři měli vliv na víru paní Hofericové, jaká jsou její oblíbená poutní místa a mnoho dalšího.

Jak vznikl nápad založit obchůdek s knihami a devocionáliemi?

Připadá mi to jako včera, a přesto se psal rok 1991. Farní úřad v Pardubicích vypsal konkurz na využití „hluchého“ prostoru v přízemí zvonice uzavřeného jednoduchou mříží, kde byla udupaná hlína a sloužil jako sklad lešení a stavebního nářadí farnosti. V té době jsem byla ještě na mateřské dovolené s třetím dítětem – dcerou Alžbětou. Ale protože jsem zarytý Pardubák, chtěla jsem pro naši farnost zbudovat něco, co do té doby nebylo možné. Přihlásila jsem se do konkurzu a vyhrála ho. Pohlédnu-li zpět a zavzpomínám, vůbec jsem netušila, co mě čeká. Vybudovat v této prostoře obchod nebylo snadné. Projekt, velký boj s památkáři o každou kliku, a pak vlastní realizace, která byla náročná organizačně i finančně. Ale hned na začátku byla Boží pomoc pro vzniklý nápad ohromná. Moje velká touha, aby v mém rodném městě byl obchod, ve kterém je možno zakoupit kříž, paškál, křestní svíci, křestní roušku, růženec, Bibli, katechismus, kancionál, modlitby – prostě vše, co je dnes pro křesťana běžné, byla neuvěřitelným motorem, který mě doslova hnál dopředu. A tak 8. 12. 1992 na svátek Neposkvrněného početí Panny Marie byl obchod biskupem Karlem Otčenáškem vysvěcen a otevřen. Měla jsem obrovskou radost a prosila jsem o přímluvu také sv. Bartoloměje – patrona našeho města a farnosti, a proto vznikl název Bartholomeum. V odpovědi na výše uvedenou otázku bych chtěla podotknout, že Boží plány v životě člověka jsou nevyzpytatelné. Najednou se člověk ocitne úplně jinde, než v životě plánoval – jsem totiž vzděláním zemědělec. Své povolání, které jsem v době totality vykonávala, jsem rovněž milovala, ale potřeba více pracovat na Božím díle byla silnější.

Co Vás na této práci bavilo a přicházeli nakupovat pouze věřící z farnosti?

Práce byla pestrá barevná, přicházeli lidé věřící i nevěřící. Čím déle jsem trávila čas přímo v prodejně, tím více jsem poznávala, že poslání Bartholomea není pouze v prodeji křesťanské literatury a devocionálií. Celé roky až doposud sem přicházeli i lidé, kteří potřebovali sdělit své radosti i bolesti, vyprávěli mně celé svoje osudy. Často chtěli pomoci najít cestu k jistotě, že jsou v našem životě hluboké hodnoty, které nestojí pouze na materiálních základech.

Musela jsem velice často prosit Ducha Svatého, abych dokázala v rozhovoru zvolit tu správnou formu, na kterou ten dotyčný čeká. Mnozí lidé, když jsem je odkázala na rozhovor s našimi duchovními otci, neměli odvalu. Dnes mě velice mrzí, že jsem si mnohé případy nepoznamenala. Myslím, že by za ty dlouhé roky vznikl obrovský přehled o tom, co mnohá hledající duše potřebuje, co naši společnost trápí a jak veliký a rozsáhlý je pojem evangelizace.

Když přijdou do obchodu věřící, většinou konkrétně vědí, co chtějí koupit. Potom je skupina zájemců, kteří potřebují poradit – těch bylo nejvíce. Další skupina byla taková, že vůbec věřící nebyli, ale ctili přesvědčení svých blízkých a chtěli je potěšit nějakým dárkem od nás. V neposlední řadě jsem slyšela – „Prodejte mi něco, co mi pomůže, jsem v takové a takové životní situaci a nevím si rady. A tady mně přeci musíte pomoci!“ Jsem přesvědčena, že internetový prodej nemůže uspokojit všechny výše uvedené skupiny zákazníků. Dle mého názoru bude obchod s tímto zaměřením v Pardubicích chybět. A s odkazem možnosti stejného obchodu v Hradci Králové mnozí nesouhlasí a doslova říkají, že tam jezdit nebudou.

Kterí autoři se nejvíce prodávali a po jakém sortimentu byla největší poptávka?

Bylo jich mnoho. Každý si vybíral oblast, která mu byla blízká. Z těch nejvíce frekventovaných mohu jmenovat: Anselm Grün, Vojtěch Kodet, Marek O. Vácha, Elias Vella, Jan Rybář, Richard Rohr, Tomáš Halík, Eduard Martin, Hana Pinknerová, Jiřina Prekopová, Kateřina Lachmanová, Aleš Opatrný, Jaroslav Brož. Velcí čtenáři, kteří patřili do skupiny věřících, si sami hlídali knižní novinky, a díky tomu přicházeli s konkrétní poptávkou.

Úplně samostatná skupina byla dětská literatura, kterou lze vyloženě rozčlenit podle účelu (ke křtu, k 1. sv. přijímání, naučné i zábavné pro jednotlivé věkové skupiny). To by byl ale dlouhý výčet možností. Když chtěl někdo poradit, tak jsem se vždy ptala, jakého to má být zaměření, a pak jsme společně vybírali, až se podařilo splnit obsah poptávky.

Předpokládám, že jste mnoho četla a seznamovala se s knižními novinkami. Jaké knihy vašeho mládí Vás ovlivnily a jaké novodobé autory duchovní literatury jste ráda četla?

Křesťanskou literaturu jsem brala vždy jako celek s obrovským sortimentem a celý život ráda čtu to, v čem cítím, že mám zrovna mezery. Pak zjistíte, že je stále v čem se vzdělávat. V prodejně je třeba mít takový sortiment, aby si vybral každý, ale pozor – v ostatních prodejnách literatury, i když existují oddíly duchovní literatury, není záruka, že právě v těchto odděleních najdete křesťanskou literaturu se zaručeným obsahem.

Abych ale odpověděla alespoň částečně na položenou otázku – moje velice oblíbená knížka je Franz Werfel – Píseň o Bernadetě, dále životopisy svatých, poté Elias Vella: Ježíš – lékař těla i duše a mnoho dalších.

Jezdila jste prodávat po poutích.

Které místo je Vám drahé a kam jste se ráda vracela?

Ano, každý měsíc od jara do podzimu jsem vždy 1x za měsíc jezdila prodávat po poutích. Nebyla to práce snadná. Vydatně mně v tom pomáhaly ženy, které v Bartholomeu se mnou prodávaly. Jim také patří za vše velký dík, i mé dceři Marii, která byla velkým mým rádcem a pomocníkem.

Jezdily jsme již v pátek během dne a vracely se v neděli večer. Mnoho let to byla tato poutní místa: Sloup v Moravském Krasu, Křtiny, Žarošice, Klokoty u Tábora, benediktinský klášter Rajhrad, benediktinský klášter u sv. Markéty v Praze-Břevnově, Velehrad, Bystré u Poličky, Libice a další. Všechna tato místa mají svoji duchovní hloubku. Jsou to místa promodlená po mnohá desetiletí a všude je cítit víra našich předků. Ještě jednou všem, kdo mi s touto činností pomáhali, patří velký dík. Nebylo to snadné a nemohlo to být oceněno patřičným výdělkem.

Pocházíte z Pardubic, přiblížíte nám farnost Vašeho mládí?

Život ve farnosti Pardubice mohu popsat – tak jak jsem to cítila a vnímala – přibližně od roku 1955. Tehdy mi bylo pět let. Až do roku přibližně 1964 se toto období dá nazvat tvrdou totalitou, ale četnost bohoslužeb byla dostačující. Ve všední dny bylo v kostele více lidí, než jsou dnes nedělní bohoslužby plně navštěvované. Mše svaté byly ve všech kostelích v Pardubicích i v přilehlých farnostech. V roce 1964 byl v Pardubicích ustanoven vikářem a arciděkanem P. Eduard Saidl a téměř po celou dobu jeho působení kaplan P. Václav Adamec. Tito duchovní otcové velice „probudili“ naši farnost. Vznikla zde velká skupina ministrantů, mládeže, začaly pomalu kytarové mše, velice navštěvované byly biblické hodiny po nedělní mši svaté, rozjela se postupně výuka náboženství. Kolem roku 1968 začal aktivně skaut, svépomocí se opravovaly téměř všechny kostely. Pro život ve farnosti se začala využívat i budova fary. V době mých školních let učila náboženství paní katechetka Emilka Ročňáková. Děti soustředila na nedělní farní mši svatou, kde jsme měli svoje místo v kněžišti – po levé straně náhrobku stála děvčata, po pravé straně chlapci.

Velice navštěvované byly i různé pobožnosti: májové po celý květen, v červnu pobožnosti k Božímu Srdci, křížové cesty, ctěné bylo i slavení prvních pátků v měsíci. Slavení svátku Těla a Krve Páně (Boží Tělo) probíhalo ještě v ulicích starého města, kde se pro tento účel stavěly provizorní bohatě nazdobené oltáře. V roce 1968 a krátce po tomto roce se zde již velice živě rozvíjel život farního společenství – kytarové mše, ministrantské tábory, dětská schola atd. Přišlo však období normalizace. Výměna duchovních otců a jiný způsob života farního společenství přinesla svoje důsledky. Převážná část aktivit přešla do ilegality, mládež se scházela po rodinách, kytarové mše byly zakázané. V mnohém se nám snažily pomoci řádové sestry františkánky, které zde působily v dosti početné komunitě.

Od této doby se zde vystřídalo velké množství kaplanů, jejichž působení bylo ostře sledováno. Déle, než dva roky zde nebyli, aby si nezvykli ani oni ani my farníci. Přesto tady zanechali svoje stopy, které jsou dodnes vidět. Veřejně mohly fungovat pouze chrámové sbory.

Do let mého mládí spadá ale zajímavý fakt, že přestože, jak jsem výše uvedla, to bylo období různých změn, vyšlo z naší farnosti několik kněžských povolání. To považuji za obrovské požehnání a přínos v té složité době.

Život farnosti od revoluce v roce 1989 již nepatří do mého mládí, mnozí z vás tato léta pamatují a bylo by to na samostatné vyprávění.

Kdo Vás ovlivnil ve víře?

Předně je potřeba si uvědomit, že víra je dar. Jestliže rodiče přinesou své dítě ke křtu, pak vlastně člověk prostřednictvím této svátosti a její milosti obdrží dar víry. Ale o tento dar je potřeba se starat, plně ho rozvíjet a chránit. A to je největší povinnost rodičů a kmotřů. Tento úkol moji rodiče splnili na 100 %. Výchova, kterou nám dětem dali, je ničím nenahraditelná a já osobně z ní čerpám celý svůj život. Nejen příkladný život rodičů, ale jejich hluboká víra a respekt, který jsem k nim cítila, mě v životě formovaly. To jsou hodnoty, které se nedají naučit ani koupit, pouze vymodlit. A takovou jistotu ve víře, kterou mi svým příkladným životem dali moji rodiče, bych přála všem. Nesmíme ale stále zapomínat, že se o tuto jistotu musí pečovat až do dne, kdy svoji duši odevzdáme Bohu. A o to prosím také dnes svoje rodiče na Věčnosti, aby mi v tom pomáhali.

Krásně zpíváte a tímto darem ve farnosti velmi sloužíte.

Jak se promítá Váš zpěv do víry a jak to prožíváte?

Zpěv je můj celoživotní koníček. Už jako malé dítě jsem slýchávala svoji maminku, která doma při práci stále zpívala, převážně mariánské písně. A mně při tom bylo moc dobře. Ve druhé třídě základní školy mě rodiče přihlásili na sólový zpěv. Od raného dětství jsem zpívala po kostelích sólově koledy, pastorely, a postupně se k tomu přidávala i jiná duchovní tematika. Zpěv jsem pojala jako hřivnu od Boha, kterou mu pro Jeho čest a chválu musím vracet. A tak jsem se po kostelích prozpívala celým životem až dodnes. Od dospělosti jsem větu „Kdo zpívá, dvakrát se modlí“ pojala jako své motto a musím říci, že to modlitba pro mě opravdu je. Když promýšlím zhudebněný text, hovořím s Bohem a prosím o Jeho odpověď.

Profesor, který mě zpěvu učil, byl hluboce věřící. Často mi říkal: „Zpíváš-li v kostele, hovoříš s Bohem! To nejsi v divadle ani v koncertní síni! Ta vroucnost projevu musí být slyšet. A pokud tu víru do toho nevložíš, tak raději v kostele nezpívej. Kostel je místo, kde velebíš Boha ...“ Děkuji, pane profesore!

• Rozhovor vedla Dominika Demlová

út	19.3.	Oslava sv. Josefa a posezení mužů na faře (18:00 - kostel sv. Bartoloměje)
		Začátek zapisování intencí na měsíce duben až červen 2024
so	23.3.	Diecézní setkání mládeže v Hradci Králové
	23.-24.3.	Příprava na 1. svaté přijímání s přespáním (začátek 14:00 - farní sál)
ne	24.3.	Květná neděle
		Svátost smíření (14:00 - 16:00 - kostel sv. Bartoloměje a fara)
		Sederová večeře (15:30 - 18:30 - farní sál)
čt	28.3.	Missa chrismatis (10:00 Katedrála Sv. Ducha v Hradci Králové)
	28.-30.3.	Salesiáni – Velikonoce pro mládež
pá	29.3.	Velký pátek – den přísného půstu
		Ranní chvály (8:00 - kostel sv. Bartoloměje)
		Sbírka na Svatou zemi
		Velkopáteční křížová cesta pro rodiny s dětmi (9:00 - Spojil)
		Farní velkopáteční křížová cesta (místo a čas bude upřesněno)
so	30.3.	Ranní chvály (8:00 - kostel sv. Bartoloměje)
		Velikonoční vigilie – křest dospělých (19:30 - kostel sv. Bartoloměje)
ne	31.3.	Slavnost Zmrtvýchvstání Páně – žehnání pokrmů
		Začátek letního času (2:00->3:00)
st	3.4.	Škola NOE – Zápis do 1. třídy
pá	5.4.	Svátost smíření (16:00 - 18:00 - kostel sv. Bartoloměje)
		Modlitby za kněze (17:00 - kostel sv. Bartoloměje)
so	6.4.	Večeřadlo Panny Marie (7:00 - kostel sv. Jana Křtitele)
po	8.4.	Slavnost Zvěstování Páně – mše svatá (18:00 - Klášterní kostel)
st	10.4.	Setkání seniorů (14:30 - farní sál)
so	13.4.	Farní pouť do Kutné Hory

KALENDÁŘ AKCÍ | 16.4. – 5.5.

út	16.4.	Poděkování za 75 let života Mons. Josefa Kajneka (18:00 – kostel sv. Bartolomeje)
čt	18.4.	Adorace (19:00-20:30 - kostel sv. Bartoloměje)
ne	21.4.	Sbírka Kněžský seminář a formace bohoslovců (1)
st	24.4.	<i>Uzávěrka Zpravodaje farnosti č. 3</i>
čt	25.4.	Adorace (19:00 - 20:30 - kostel sv. Bartoloměje)
so	27.4.	Poutní mše sv. v Libici nad Cidlinou (10:00)
ne	28.4.	Prezentace návrhu nového oltáře arch. Josefa Pleskota (10:00 - kostel sv. Bartoloměje)
		Příprava na 1. svaté přijímání - 3. setkání (15:00 - farní sál)
		Modlitba za národ (18:30 - kostel sv. Bartoloměje)
st	1.5.	1. májová pobožnost (18:00 - Kostel Zvěstování Panně Marii "Kláštevní")
čt	2.5.	Svátost smíření (8:00 - 16:00 - kostel sv. Bartoloměje)
		Adorace (19:00 - 20:30 - kostel sv. Bartoloměje)
pá	3.5.	Svátost smíření (16:00 - 18:00 - kostel sv. Bartoloměje)
		Modlitby za kněze (17:00 - kostel sv. Bartoloměje)
so	4.5.	Večeřadlo Panny Marie (7:00 - kostel sv. Jana Křtitele)
		Není mše svatá ve Svítkově v 16:30!
ne	5.5.	Sbírka Na pronásledované křesťany
		<i>Vychází Zpravodaj farnosti č. 3</i>

www.farnost-pardubice.cz
facebook.com/farnostPardubice
instagram.com/Pardubicefarnost
